

رئیس جمهور:

وزارت بهداشت مشکلات پرستاران را پیگیری کند

گروه سیاست: رئیس جمهور در استان لرستان در دیدار با جمعی از پرستاران با قهرمانی از تلاش و فداکاری شبانه‌روزی کادر درمان و به‌ویژه پرستاران در مقابله با بیماری کرونا گفت: شاید اگر کرونا وجود نداشت نقش پرستاران این قدر برجسته نمی‌شد...

صفحه ۲

شنبه ۲۰ آذر ۱۴۰۰ • ۶ جمادی‌الاولی ۱۴۴۳ • ۱۱ دسامبر ۲۰۲۱

تترها

انتصاب‌های خبرساز اقتصادی

صفحه ۵

نه کمک، نه وام راه‌حل، پرداخت غرامت به کشورهای فقیر است

صفحه ۶

جنجال پاداش ۲۵ میلیارد تومانی

صفحه ۱۱

هدف در نظام آموزشی توسط گروه‌های ذی‌نفع دیکته می‌شود

صفحه ۹

گزارش میدانی از بازار روغن موتور تقلبی

صفحه ۵

مذاکرات هسته‌ای

قیمت دلار و دو دهه تکراری

فریدون مجلسی

حرف اول

اهمیت مدیریت موزه

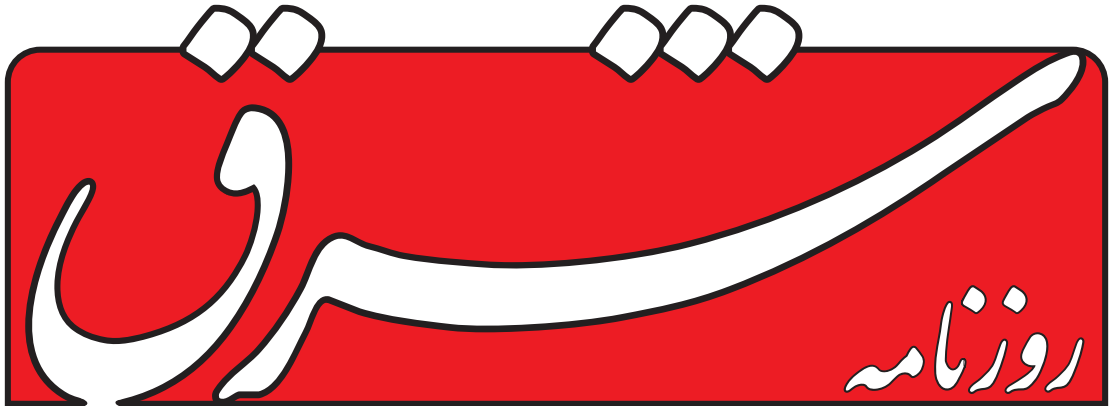
سید احمد محیط‌طباطبایی

موزه‌ها به‌عنوان یک نماد فرهنگی با شاخصی برای توسعه‌یافتگی جامعه اهمیت بسیار بالایی دارند. بالطبع اداره این نهاد و نسبت میان حاکمیت و دولت

با آن و نوع مخاطبی که در پی دارد، ویژگی خاص این موضوع است. شکل اداره یک موزه در جامعه بیانگر نسبت جایگاه حوزه فرهنگ در آن جامعه به شمار می‌رود. چه نسبتی میان فرهنگ با دولت و مردم وجود دارد؟ می‌توانیم از طریق آنچه بر موزه‌ها می‌گذرد بنا بر این جایگاه و اهمیت آن آشنا شویم. موزه‌ها انواع مختلفی دارند؛ از موزه‌های ملی و بزرگ تا موزه‌های خصوصی و حتی متعلق به نهادها و مؤسسات مختلف و افراد و هنرمندان و... در مجموعه این موزه‌ها قطعاً با تفاوت‌هایی به‌لحاظ مدیریت و اداره آنها مواجه می‌شویم. در این گفتار به موزه‌های تخصصی می‌پردازیم. در یک موزه تخصصی، مدیریت موزه باید به کسی که در این زمینه تخصص، اطلاع و آگاهی داشته باشد سپرده شود. بالطبع متخصصی می‌تواند به این امر اشتغال ورزد که با بیان موزه نیز آشنا باشد؛ بنابراین تلفیقی بین آگاهی از موزه و موزه‌داری و تخصص می‌تواند بهترین ویژگی برای یک مدیریت به شمار برود. نباید فراموش کنیم که این دو صفت در کنار ویژگی مدیریت و توانایی اداره یک نهاد فرهنگی نیز قرار می‌گیرد. البته مدیریت در حوزه فرهنگی با مدیریت در حوزه‌های دیگر به‌لحاظ ساختاری بسیار متفاوت است؛ اما شاید گاهی یک فرد هر سه ویژگی را نداشته نباشد. آن وقت با سلسله‌مراتب مختلفی مواجه می‌شویم. به عبارتی بین آن سه ویژگی کدام‌یک از اهمیت بیشتری برخوردارند؟ قطعاً تخصص، مانند این است که وقتی یک بیمارستان را یک پزشک اداره می‌کند، از مشکلاتی که برای بیمارستان می‌تواند پدید بیاید جلوگیری می‌شود. این می‌تواند یک موزه تاریخی پزشکی باشد که قطعاً پزشکان اولویت بیشتری برای اداره آن دارند. در صورتی که پزشک در اختیار نباشد کسی که اداره موزه‌شناسی بدانند از اولویت برخوردار است. در مرتبه سوم در صورتی که نه پزشک، نه متخصص و نه موزه‌شناس باشد به مدیر توانمند ولی از حوزه مدیر فرهنگی باید سپرده شود. نتیجه می‌گیریم برای اداره نهادی مثل موزه، وجوه مختلفی وجود دارد که قطعاً وجه تخصصی آگاه بر موزه‌داری توانمند در حوزه مدیریت فرهنگی، اولویت نخست ماست؛ اما در صورتی که این موارد نیز نباشد به موارد دیگری باید توجه کرد.

ادامه در صفحه ۹

مراجع تقلید خطاب به وزیر خارجه تاکید کردند:

با همسایگان و جهان مذاکره کنیم

گروه سیاست: وزیر خارجه، روز پنجشنبه به قم سفر و با مراجع تقلید دیدار کرد. آیات عظام صافی گلپایگانی، جوادی آملی، مکارم‌شیرازی، نوری‌همدانی و جعفر سبحانی در این دیدار بر لزوم مذاکره با جهان و همسایگان تاکید کردند...

صفحه ۲

سال نوزدهم • شماره ۴۱۶۶ • ۱۲ صفحه • ۷۰۰۰ تومان

در هشتمین دور مذاکرات وین، اولین چالش جدی خود را نشان داد

اختلاف روایت‌ها

گفت‌وگو با حسین مرعشی، دبیرکل حزب کارگزاران سازندگی

اقرار می‌کنم تسامح کردیم

نباید اجازه می‌دادیم روحانی همه سرمایه اجتماعی خودش و ما را بسوزاند

در سال ۹۸ با بی‌اهمیت جلوه‌دادن انتخابات خودزنی کردیم

به جهانگیری درباره افزایش قیمت بنزین هشدار دادم

صفحه ۲

یادداشت

طرح صیانت، تنفس یا خفگی جنگل؟

بودند چوب مورد نیاز خود را با زراعت و تولید چوب درختانی مانند صنوبر یا از طریق واردات تدارک ببینند. اما اکنون و به بین حمایت و سخاوت این جمع مطلق از نمایندگان و به بهانه جمع‌آوری درختان کم‌شمار پوسیده، چشم به آخرین ضربان قلب جنگل دوخته‌اند. رئیس مجمع نمایندگان استان مازندران گفته است: «قانون تنفس در کلیات مشکلی ندارد، اما به نظر ما بعضی از موارد در این قانون دیده نشده است. برخی درختان بر اثر توفان یا رانش زمین یا سیل در کف جنگل می‌افتند، تجربیات سنوات گذشته نشان داده است که این درختان علت بسیاری از آتش‌سوزی‌ها در جنگل هستند». او می‌افزاید: «در بحث تنفس جنگل، تعداد زیادی از کارخانجات چوب، کاغذ و نئوپان که در سنوات گذشته با هزاران میلیارد تومان از بیت‌المال احداث شده‌اند، دچار مشکل شده‌اند، زیرا ما فکری نکردیم که در انبوهی از این فوریت‌ها، دغدغه اصلی این جمع نگرانی از توقف فعالیت کارخانه‌های چوب بوده است. کارخانه‌هایی که اساساً قرار نبوده از بیکر نیمه‌این جنگل‌ها که ظاهر در حال تنفس مصنوعی هستند، باز هم برای رونق کوتاه‌مدت خود بستانند. رونقی که روزی نه‌چندان دور و به بهای رخسار زرد و بیابانی شدن این ناحیه تمام شده و بر چین شرم نسل حاضر خواهد افزود. این واحدهای صنعتی در قراردادهای روی کاغذ متعهد

عبدالحسین طوطیایی پژوهشگر کشاورزی

ادامه در صفحه ۵

یادداشت

اقتصاد ملی و فرصت از دست‌رفته

ادعا کرد رقابت مخرب سیاسی در داخل کشور و بی‌اعتنایی برخی فعالان سیاسی به هزینه‌هایی که رفتار خاص سیاسی آنها به کشور تحمیل می‌کند، موجب شده کشور از امکان مانور و واکنش سریع در میدان سیاست خارجی و کاستن از هزینه‌های سیاسی طولانی محروم شود. نتیجه این محرومیت از دست‌دادن فرصت رشد و شکوفایی، کاهش ارزش پول ملی، گسترش رکود و بی‌کاری و از همه مهم‌تر مهاجرت گسترده نخبگان است. در طول این سال‌ها جامعه ما به دلیل ناتوانی در رسیدن به نرخ مطلوب رشد اقتصادی از رقابت منطقه‌ای نه صلح بعد از قبول قطع‌نامه ۵۹۸ فارغ شده و برای بازسازی خرابی‌های ناشی از جنگ و بازگشت به دوران رونق اقتصادی برنامه‌ریزی می‌کرد. دسترسی به انرژی ارزان‌قیمت، منابع طبیعی فراوان و درآمد سرشار نفتی می‌توانست آینده‌ای درخشان را برای اقتصاد ایران رقم بزند. با این حال دو عامل مهم موجب شد اقتصاد کشورمان بر روی متفاوت قرار گرفته و به دستاوردهای متفاوتی با آنچه انتظار می‌رفت، برسد. عامل نخست شکل‌گیری نوع خاصی از رقابت سیاسی بود که فضای سیاست داخلی کشور را متشنج کرد. این «نوع خاص» در تبلیغات انتخاباتی مجلس پنجم در زمستان سال ۱۳۷۴ به خوبی خود را در معرض دید و قضاوت ناظران قرار داد و با گذشت زمان و حادث شدن رقابت سیاسی بین جریان‌های مطرح، قدرت تخریبی آن آشکار شد. در واقع در طول این سال‌ها جامعه ایران امروز هزینه رقابت سیاسی و هزینه‌های مالی، اجتماعی، فرهنگی و حتی زیست‌محیطی برگزاری انتخابات را تمام و کمال پرداخت کرده، اما از آثار مثبت آن به‌صورت حاکمیت شایسته‌سالاری بهره‌ای نگرفته است. امروزه در بسیاری از جوامع رقابت بین احزاب و برگزاری انتخابات موجب می‌شود حرکت به سوی شایسته‌سالاری سرعت بگیرد و مسئولان کشور ملزم به رعایت اصول شفافیت و پرهیز از فساد باشند. اما این «نوع خاص» رقابت سیاسی در جامعه ما مبدل به بزرگ‌ترین مانع در این مسیر شده است. عامل دوم افزایش تنش در عرصه سیاست خارجی کشور به‌ویژه بعد از مطرح شدن پرونده هسته‌ای در اوایل دهه ۸۰ بود. تشدید تدریجی تحریم‌ها و گسترش برخورد خصمانه علیه کشورمان شرایطی را فراهم کرد که اقتصاد ملی ما نتواند جایگاهی درخور و متناسب با ظرفیت‌های واقعی خود در عرصه اقتصاد جهانی پیدا کند و از امکان فروش نفت خود و تأمین بی‌دردسر کالاهای واسطه‌ای و ضروری و حتی دارو محروم ماند. در واقع می‌توان

ناصر ذاکری کارشناس اقتصادی

ادامه در صفحه ۴

سرمقاله

نوماکیا ولی آمریکایی

احمد غلامی . سردبیر

در این یادداشت دو هدف را دنبال می‌کنم؛ ابتدا می‌خواهم بحث‌های هفته گذشته‌ام، افسوس هژمونی آمریکا را با آرای «جوزف نای» تکمیل کنم و از طرف دیگر سعی می‌کنم با این آرا نیم‌نگاهی به شیوه تغییر قدرت و اعمال آن در جهان داشته باشم. اگرچه «جوزف نای» به‌صراحت از پایان هژمونی آمریکا سخن نمی‌گوید و به این قائل است که آمریکا قدرتمندترین کشور جهان به لحاظ نظامی است و از این منظر قدرت برتر و هژمونیک است، اما او باور دارد عمر و دوره هژمونی‌های نظامی به پایان رسیده است و کشورهای قدرتمندی همچون چین، روسیه و آمریکا برای صیانت از قدرت دیگر نمی‌توانند به برتری نظامی بسنده کنند: «در جهان امروز قدرت در قالب الگویی توزیع شده است که شبیه یک بازی شطرنج سه‌بعدی است. در صفحه بالایی شطرنج، قدرت نظامی عمدتاً تک‌قطبی است و ایالات متحده تا مدتی در جایگاه برتر خواهد ماند، اما در صفحه میانی شطرنج، قدرت اقتصادی بیش از یک دهه است که چندقطبی شده و در این میان ایالات متحده، اروپا، ژاپن و چین بازیگران عمده آن هستند... قسمت زیرین شطرنج حوزه روابط فراملی است. این قسمت بازیگران غیردولتی گوناگونی را دربر می‌گیرد؛ از بانک‌هایی که مالیاتی عظیم‌تر از بودجه یک کشور را انتقال می‌دهند تا تروریست‌هایی که سلاح تبادل می‌کنند یا هکرهایی که امنیت سایبری را تهدید می‌کنند... این قسمت همچنین شامل چالش‌های فراملی جدیدی همچون بیماری‌های همه‌گیر و تغییرات آب‌وهوایی است. در صفحه زیرین، قدرت بسیار پراکنده است و در اینجا صحبت از تک‌قطبی، چندقطبی، هژمونی و دیگر تعابیر کلیشه‌ای که سیاسیون و صاحب‌نظران در سخنان خود به کار می‌برند بی‌معناست».

دست بر قضا اگر صفحه زیرین شطرنج را حاشیه آن بگیریم، باید گفت این حاشیه چنان پررنگ شده که بر متی می‌چرید و دیگر کشوری در جهان تماماً دست بالا را ندارد و جابه‌جایی جدی در قدرت رخ داده و این جابه‌جایی الزاماً به نفع کشورهای پیرامونی نبوده است. خاصه کشورهای که به شیوه‌ای غیردموکراتیک اداره می‌شوند. جوزف نای بحث دقیقی درباره منابع قدرت دارد که برای کشورهای پیرامونی بسیار حائز اهمیت است. او باور دارد داشتن منابع همواره موجب برتری کشورها نیست چه‌بسا کشورها در استفاده از این منابع قدرت به خطا رفته و نه‌تنها با آن نتوانند به قدرت برتر دست یابند بلکه این منابع را نیز حیف و میل کنند. جوزف نای به‌درستی از کشورهای پیرامونی سخن به میان آورده است که بیش از هر چیز وابسته به ذخایر طبیعی‌اند؛ ذخایر همچون نفت و گاز و معادن. اگرچه آرای جوزف نای به اواخر دهه ۱۹۸۰ یعنی چیزی کمتر از نیم‌قرن پیش بازمی‌گردد، اما هنوز می‌توان به میانجی آن وضعیت موجود از جمله وضعیت کشورهای برتر و پیرامونی را تصویر کرد. او باور دارد تغییرات اساسی در شکل قدرت رخ داده است و ما امروز با سه‌گانگی‌ای از قدرت: قدرت سخت، قدرت نرم و قدرت هوشمند روبه‌رو هستیم. قدرت سخت، نظامی و اقتصادی است و بر رفتارهایی همچون وادارکردن، اجبار و فرمان متکی است که منابع این اجبار و فرمان طمع، الزام، رشوه و تنبیه است. قدرت نرم، بر جاذبه استوار است؛ شاه‌بیت نظریات جوزف نای در همین جاذبه و اغواگری نهفته است و پاشنه آشیل نظریاتش نیز همین جاست.

ادامه در صفحه ۴

هر سه شنبه با «شرق»

فضای شنیداری «روزنامه شرق» و «شبکه شرق»

شرق را در «کلاب هاوس» دنبال کنید

clubhouse

شرق برای سال ۱۴۰۱ منتشر می‌کند

سر رسید «عصر حرکت»

برای سال ۱۴۰۱ «شرق» این بار با سر رسید

«عصر حرکت» میزبان مخاطبان خود خواهد بود

تا بر حسب یک سنت چند ساله با دقایق یک روز شمار

تداوم حضور در کنار مخاطبان را تجربه کند.

ادامه در صفحه ۴